

VIIDENNEN VIIKON MAANANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 5. säv.

Vapahtajan ylösnousemisen juhlan pyhä puoliväli on tänään koittanut | kirkkaan puolipäivän tavoin valoisana ja ihanana | ja se säteilee maailmaan jumalallista armoa. | Se loistaa Kristuksen ylösnousemisen ihmeissä, | säteilee katoamattomuuden tunnuksin ja edeltä näyttää korkeuksiin astumisen. | Siinä näkyy Hengen rakastettava tuleminen, puhtaan helluntain kirkas juhla. || Sen tähden se antaa meidän sieluillemme rauhan ja suuren armon.

Juhlan nyt ollessa puolivälissä Herra, | jumalallisen kunnian virta, jakaa kaikille laupeuden vettä ja huutaa: | Te jotka janoatte, tulkaa ja ammentakaa! | Hän on sääliväisyyden lähde ja armon ulappa ja Hän vuodattaa maailmaan synninpäästön. | Hän pesee rikkomukset ja puhdistaa sairaudet, | Hän pelastaa ne, jotka viettävät Hänen ylösnousemisensa juhlaa. | Hän varjelee ne, jotka rakkaudella kunnioittavat Hänen kunniaakasta taivaaseen astumistaan, || ja antaa meidän sieluillemme rauhan ja suuren armon.

Kuvaamaton Jumala ja Herra seisoి keskellä temppeliä. | Hän on luonnoltaan Jumala, | vaikka ilmestyikin meidän tähtemme ihmisenä, kuvattavassa ruumiissa. | Hän vuodatti kaikille elävöittäviä sanojaan lausuen: | Puhdistakaa sielunne ja virvoittakaa himojen paahteesta. | Älköön kukaan ihminen jääkö ilman juomaa, | sillä minä lahjoitan kuolemattoman, paremman elämän ja valtakunnan jumalallisen armon, || ja se joka on osallinen minusta, Luojasta, saa kanssani kunnian.

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia... nyt... 8.säv.

Ennen kärsimystäsi ja kunniaakasta ylösnousemistasi, juhlan keskivälillä, | Sinä, hyvä Herra, opetit temppelissä kurittomia juutalaisia, fariseuksia ja kirjanoppineita, | ja huusit heille: Joka janoaa, tulkoon luokseni ja juokoon! | Elämän veden, jumalallisen Hengen, virrat vuotavat sen sisimmästä, joka uskoo minuun! | Oi ymmärryksesi sanomatonta viisautta! || Kunnia olkoon Sinulle, kaiken täyttävä Jumalamme!

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Ylösnousemusstikiira

Sinun eläväksi tekevälle ristillesi alati kumartaen, Kristus Jumala, | me kolmantena päivänä tapahtunutta ylösnousemistasi ylistämme. | Sillä sen kautta Sinä, kaikkivoimallinen, | uudistit perin turmeltuneen ihmisluonnon | ja avasit meille tien taivasiin, || oi ainoa hyvä ja ihmisiä rakastava.

Katumusstikiira

Oi Herra, minä haluaisin kyynelin pyyhkiä pois rikkomusteni käsikirjoituksen | ja lopun elämäni olla Sinun mieleisesi katumuksen kautta, | mutta vihollinen petkuttaa minua ja taistelee sieluani vastaan. || Herra, pelasta minut, ennen kuin minä tyystin tuhoudun!

Marttyyrien stikiira

Oi Sinä pyhiesi muistossa kunniakas Kristus Jumala, || lähetä heidän rukoustensa tähden meille suuri armo!

Kunnia... nyt... **6. säv.**

Sinun ylösnousemisesi ja pyhän Henkesi jumalallisen tulemisen juhlien keskivälillä | me kokoonnumme veisuin ylistämään ihmeittesi salaisuuksia, oi Kristus. || Lähetä nyt meille suuri armosi!

Tropari, 8. säv.

Juhlan tultua keskiväliin juota minun janoava sieluni hurskauden vedellä, | sillä Sinä, oi Vapahtaja, olet kaikille huutanut: | Joka janoaa, hän tulkoon luokseni ja juokoon. || Oi elämän lähde, Kristus Jumala, kunnia olkoon Sinulle.

Aamupalvelus

I katismatropari, 4. säv.

Ylösnousemustropari

Mirhantuojanaiset kohottivat katseensa haudan ovea kohti | ja voimatta kestää enkelin liekehtivää kirkkautta he pelon ja vavistuksen vallassa sanoivat: | Olisivatko he voineet varastaa Hänet, joka avasi ryöväriille paratiisin? | Vai onko noussut kuolleista Hän, joka jo ennen kärsimistään julisti ylösnousevansa? || Totisesti on Kristus Jumala ylösnoussut lahjoittaen helvetissä oleville elämän ja ylösnousemuksen.

Katumustropari

Herra, katso kurjan sieluni puoleen, | joka on kuluttanut koko elämänsä synneissä. | Ota minut vastaan, | niin kuin otit syntisen naisen, || ja pelasta minut!

Marttyyrien tropari

Tänään ovat enkelten sotajoukot saapuneet viettämään voittajien muistoa, | valistamaan uskovaisten mielen ja armolla kirkastamaan koko maailman. || Heidän rukoustensa tähden lahjoita meille suuri armo!

Jumalansynnyttäjän tropari

Jumalansynnyttäjä Neitsyt, | Sinä olet kristittyjen voittamaton muuri, | sillä Sinuun turvatessamme me säilyimme haavoittumattomina. [Vaikka olemmekin taas tehneet syntiä, me huudamme Sinulle: || Iloitse, armoitettu, Herra on Sinun kanssasi!

II katismatropari, 8. säv.

Isän Viisaus ja Sana antoi apostoleille Jumalan sanan, | että he julistaisivat maan äärille Hänen tulemisestaan maan päälle, | mutta eksyttävät hebrealaiset häpäisivät Häntä hulluudessaan ja parjasivat Häntä hirveästi riivatuksi ja eksyttäjäksi. | Kaunaa kantamatta Hän huusi heille: | Älkää tuomitko minua harkitsemattomalla tuomiolla, te laittomat. | Huutakaamme Hänelle: Ihmisiä rakastava Kristus Jumala, lähetä syntien päästö meille, || jotka uskoen veisaamme ylistystä vertaamattomalle kunniallesi!

Kiitosstikiirat, 4. säv.

Ylösousemusstikiira

Oi kaikkivoimallinen Herra, | joka kärsit ristin ja kuoleman | ja nousit ylös kuolleista, || Sinun ylösousemisellesi me kunniaa edeskannamme.

Katumusstikiira

Minä olen hengellisen laumasi lammas | ja turvaan Sinuun, hyvään paimeneen: | Jumala, etsi minut, joka olen eksynyt || ja armahda minua!

Marttyyrien stikiira

Kuka ei hämmästyisi nähdessään käymänne hyvän taiston, oi pyhät marttyyrit? | Kuinka te ruumiissa ollessanne voititte ruumiittoman vihollisen? | Kristuksen tunnustaen ja risti aseenneko? | Sen tähden te osoittauduitte pahojen henkien karkottajiksi ja barbaarien vihollisiksi, || kun te lakkaamatta rukoillette pelastusta meidän sieluillemme!

Kunnia... nyt... 8. säv.

Pääsiäisjuhlan puolivälissä Sinä, meidän Vapahtajamme, | nousit pyhään temppeliin ja seisten väen keskellä opetit heitä rohkeasti ja sanoit: | Minä olen maailman valkeus. | Joka seuraa minua, ei vaella pimeydessä, || vaan hänellä on kuolemattoman elämän valkeus.

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Sinä, Vapahtajani, taivutit taivaat ja laskeuduit, | Sinä pukeuduit muuttumatta lihaan Neitseestä || ja vuodatit minulle synninpäästön.

Liitelauselma: Jumala on minun kuninkaani ammoisista ajoista, Hän toimittaa pelastuksen maan päällä.

Sinä, ihmisiä rakastava Sana, | olet kokonaan Jumalan kanssa, | mutta haluten temmata minut, tuohon joutuneen, rikkomuksista, || Sinä yhdistyit minuun.

Liitelauselma: Muista seurakuntaasi, jonka muinoin omaksesi otit, jonka lunastit perintösuvuksesi.

Oi kaiken Kuningas, Sinä olet se suuri viisaus, || jonka kautta Isän Pyhän Hengen kanssa viisaasti teki maailman.

Kunnia... nyt... **6. säv.**

Puhdistakaamme syvimmätkin aivoituksemme ja kirkastukaamme sielun valosta, | niin näemme elämän, Kristuksen, | tulevan suunnattomassa hyvydessään temppeliin saadakseen voiton vihollisesta | ja pelastaakseen sukukuntamme ristin kärsimyksen ja ylösnousemuksen kautta. | Huutakaamme Hänelle: || Käsittämätön Herra, kunnia olkoon Sinulle!

VIIDENNEN VIIKON TIISTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 1. säv.

Keskijuhlan stikiirat

Kaikkien tekijä ja elämän antaja, | jumalallisen Isän kanssa yhtä iankaikkinen Sana, | otti vapaaehtoisesti Neitseestä lihan ja tuli ihmiseksi, || ja hyvänä Hän vuodatti kaikille sanomattoman viisauden opetuksia.

Juutalaisten juhlan puolivälissä Sinä, Kristus, lain Valtias, | tulit temppeliin, opetit omalla vallallasi | ja nuhtelit kirjanoppineita, niin kuin on kirjoitettu. || Sanojesi viisaudella ja ihmeteoillasi Sinä hämmästytit heitä.

Viisauden antaja ja hyvyyden jakaja, | joka vuodattaa jumalallisen veden iankaikkisesta lähteestä, | huutaa: Tulkaa minun tyköni, te janoavat, ja ammentakaa elämän vettä, || niin jumalallisten armolahjojen virrat kumpuavat teidän sisimmästänne.

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia... nyt... **2. säv.**

Kun Sinä, Kristus Jumala, tulit juhlan puolivälissä temppeliin, | Sinä opetit ihmisiä huutaen: | Joka uskoo minuun, elää, vaikka kuolisikin! | Juutalaiset, fariseukset, saddukeukset ja kirjanoppineet yhdessä, raivosivat ja sanoivat: | Kuka tämä on, kun Hän pilkkaa Jumalaa? | He eivät ymmärtäneet, että Sinä olet iankaikkisesti Isän ja Hengen kanssa ylistettävä Jumalamme. || Kunnia olkoon Sinulle!

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Ylösnousemusstikiira

Antaen vapaasta tahdostasi naulita itsesi ristin puuhun | Sinä, Vapahtaja, kumosit tottelemattomuuden puun tuoman rangaistuksen, | ja mentyäsi alas helvettiin Sinä, voimallinen Jumala, katkaisit kuoleman kahleet. | Sen tähden me Sinun ylösnousemistasi kumartaen kunnioitamme | ja riemuiten huudamme: || Kunnia olkoon Sinulle, oi kaikkivoimallinen Herra.

Katumusstikiira

Kuka myrskyssä oleva ei pelastuisi rientäessään tähän satamaan? | Tai kuka tuskissa oleva ei paranisi langetessaan tämän parannuspaikan eteen? | Oi kaikkien Luoja ja sairaitten parantaja, Herra, || pelasta minut, ennen kuin minä tyystin tuhoudun!

Marttyyrien stikiira

Oi ihmisiä rakastava, | joka otit vastaan pyhien marttyyrien kärsivällisyyden, | ota meiltäkin vastaan ylistysveisu || ja anna heidän rukoustensa tähden meille suuri armo!

Kunnia... nyt... **3. säv.**

Juhlan keskivälissä me ylistämme Häntä, joka toteutti pelastuksen maan keskessä. | Elämä riippui puulla kahden ryövärin keskellä, | pilkkaajalle Hän ei sanonut mitään, mutta uskovalle huusi: | Tänään olet kanssani paratiisissa! | Hautaan Hän laskeutui, otti tuonelan saaliikseen ja nousi kolmantena päivänä ylös || pelastaen meidän sielumme.

Tropari, 8. säv.

Juhlan tultua keskiväliin juota minun janoava sieluni hurskauden vedellä, | sillä Sinä, oi Vapahtaja, olet kaikille huutanut: | Joka janoaa, hän tulkoon luokseni ja juokoon. || Oi elämän lähde, Kristus Jumala, kunnia olkoon Sinulle.

Aamupalvelus

I katismatropari, 4. säv.

Ylösnousemustropari

Oi Vapahtaja, Sinä kärsit ristin vapaasta tahdostasi, | ja kuolevaiset panivat hautaan Sinut, | joka sanan kautta perustit maanääret. | Sen kautta kahlittiin vihollinen, kuolema joutui kurjasti saaliiksi, | ja kaikki tuonelassa olevat huusivat elämää kantavalle ylösnousemisellesi: | Kristus nousi kuolleista, || Hän, joka pysyy Elämänantajana iankaikkisesti!

Katumustropari

Mieti, sielu, miten kävisimme Tuomarin eteen! | Sillä kauhealla hetkellä pystytetään peljättävät valtaistuimet ja ihmisten teot tutkitaan. | Silloin ei Tuomari kuule rukouksia, sillä tuomioistuimen edellä kulkee tuli, | joka villin meren tavoin äänellään peittää rikkoneet. || Mieti tätä, minun sieluni, ja oikaise tekosi!

Marttyyrien tropari

Seurakuntasi puettuna ikään kuin johonkin purppuraan | ja kalliiseen vaatteeseen | - koko maailman marttyyrien vereen - | huutaa heidän kauttansa Sinulle, oi Kristus Jumala: | Anna kansallesi ylhäältä armosi, | lahjoita valtakunnallesi rauha || ja sieluillemme suuri laupeus.

Jumalansynnyttäjän tropari

Peljättävä on salaisuus ja outo on ihme: | Kuinka Neitsyt kantoi Sinut, kaikkien Luojan, | ja pysyi synnytyksen jälkeenkin vahingoittumattomana neitseenä? | Oi ihmisiä rakastava Jumala, joka synnyit Neitseestä, || vahvista uskoa, tyyntytä kansat ja anna maailmalle rauha!

II katismatropari, 8. säv.

Vapahtaja, Sinä vuodatat maailmaan viisauden ja elämän vettä | ja kutsut kaikkia ammentamaan pelastuksen virrasta. | Ihminen, joka ottaa vastaan jumalallisen lakisi, sammuttaa siinä eksytyksen hiilet | eikä enää koskaa janoa, ei jää paitsi yltäkylläisyyttäsi, oi Valtias, taivaallinen Kuningas. | Sen tähden me ylistämme Sinun valtaasi, Kristus Jumala, ja pyydämme, || että lähettäisit palvelijoillesi rikkomusten runsaan anteeksiannon. (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 4. säv.

Ylösnousemusstikiira

Oi Kristus, Sinä ristilläsi vapautit meidät muinaisesta kirouksesta | ja kuolemallasi kukistit kiusaajan, | joka oli meidän ihmisluontoamme hirmuvaltiaana hallinnut, | sekä ylösnousemuksesi kautta täytit ilolla kaiken. | Sen tähden me huudamme Sinulla: || Kuolleista ylösnoussut Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Katumusstikiira

Vapahtaja, pese minut kyynelilläni, | sillä minä olen saastunut monissa synneissä. | Sen tähden minä lankeankin eteesi: || Jumala, minä olen syntiä tehnyt, armahda minua!

Marttyyrien stikiira

Oi pyhät marttyyrit, | te pääsitte enkelten osallisuuteen, kun miehuullisesti saarnasitte Kristuksesta kilpakentällä, | sillä te jätitte maailman kaikki ihanuudet olemattomina | ja piditte kiinni uskosta, varmasta ankkurista. | Sen tähden te hyljättyänne eksytyksen vuodatatte uskovaisille parannusten armolahjoja || lakkaamatta rukoillen pelastusta meidän sieluillemme!

Kunnia... nyt... 4. säv.

Ennen puhdasta ristiäsi, juhlan puolivälissä, Sinä, Herra, | nousit temppeliin ja opetit rohkeasti juutalaisille, | mitä Sinä Mooseksen laissa olit säätänyt. | Hämmästyen viisautesi sanomatonta salaisuutta | he kateellisina juonittelivat keskenänsä Sinua vastaan, oi Kristus: | Kuinka tämä tuntee kirjoitukset, vaikka ei ole oppia saanut? || He eivät tunteneet Sinua, meidän sielujemme pelastajaa.

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Keskijuhlan stikiirat

Sinä, Kristukseni, joka olet kaiken loppu, alku ja keskiväli, | seisoit juhlan keskivälissä temppelissä || ja vuodatit minulle synninpäätön.

Liitelauselma: Muista seurakuntaasi, jonka muinoin omaksesi otit, jonka lunastit perintösuvuksesi.

Siion kuuli ylösnousemisesi jumalallisesta vallasta || ja iloitsee veisuin ylistäen lastensa kanssa Sinua, laupiasta.

Liitelauselma: Jumala on minun kuninkaani ammoisista ajoista, Hän toimittaa pelastuksen maan päällä.

Sinä, Sana, loistit kirkkautena Isästä, | mutta viimeisinä aikoina Sinä ilmestyit ihmisenä || ja annoit minulle riikomusten päästön.

Kunnia... nyt... **8. säv.**

Pääsiäisjuhlan puolivälissä Sinä, meidän Vapahtajamme, | nousit pyhään temppeliin | ja seisten väen keskellä opetit heitä rohkeasti ja sanoit: | Minä olen maailman valkeus. | Joka seuraa minua, ei vaella pimeydessä, || vaan hänellä on kuolemattoman elämän valkeus.

VIIDENNEN VIIKON KESKIVIIKKO

Tämä päivä on keskijuhlan päätösjuhla, ja ehto- sekä aamupalveluksessa ja liturgiassa veisaamme kaikki juhlan tekstit (paitsi lukukappaleita).

VIIDENNEN VIIKON TORSTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 4. säv.

Samarialaisen naisen stikiirat

Tavatessaan kaivolla samarialaisen naisen | Kristus pyysi häneltä vettä juodakseen janoten hänen parannustaan ja pelastustaan, | ja niin todella tapahtuikin. | Sillä kun hän nosti vettä juotavaksi, | Kristus nosti hänet ja täytti elävällä juomalla, | ja hän julisti kaupunkinsa asukkaille: | Katsokaa, Messias Kristus, josta laki muinoin on puhunut, on ilmestynyt ihmisenä || ja paljastaa salaisten ajatusten kätköt.

Samarialainen nainen sanoi kaupungissa oleville: | Katsokaa, Messias Kristus on ilmestynyt maan päälle, | Hän jonka tulemisesta laissa on muinoin kirjoitettu. | Hän on suuri Profeetta, Jumala ja ihminen. | Hän selitti, mitä minun on tehtävä, | ja ilmoitti sydämeni syvimmat salaisuudet, kaiken mitä olen tehnyt. | Niin paikalle kiiruhtaneet kaupunkilaiset näkivät, että hänen sanansa olivat aivan todet, || he ihmettelivät tapausta ja uskoivat näkemäänsä.

Esiäidin tytär näki, taaskin kuudennella hetkellä, | vesilähteelle kaivetulla kaivolla istumassa Sinut, Jumalan, | joka kerran Valtiaana käyskentelit paratiisissa kuudennella hetkellä. | Häneltä Sinä pyysit vettä juodaksesi | ja lupasit juottaa hänelle elämään kumpuavaa vettä, kuten tapahtuikin. | Nautittuaan elävöittävää vettäsi || hän julisti kaupungissa oleville kasteen runsautta.

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia... nyt... **1. säv.**

Ihmeitten Lähde tuli lähteelle kuudennella hetkellä ottaakseen kiinni Eevan hedelmän, | sillä samalla hetkellä karkotettiin Eeva paratiisista käärmeen petoksen kautta. | Samarialainen nainen lähestyi ammentamaan vettä | ja hänet nähdessään Vapahtaja sanoi: | Anna minulle vettä juodakseni, niin minä täytän sinut elämään kumpuavalla vedellä. | Niin ymmärtäväinen nainen juoksi kaupunkiin ja kertoi heti ihmisille: || Tulkaa, nähkää Kristus Herra, meidän sielujemme pelastaja!

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Ylösousemusstikiira

Herra, Sinä murskasit helvetin portit | ja kuolemallasi kuoleman valtakunnan kukistit, | mutta ihmissuvun Sinä turmeluksesta vapahdit, | lahjoittaen maailmalle elämän ja katoamattomuuden || suuren laupeuden.

Liitelauselma: Heidän äänensä ulottuu yli kaiken maan ja heidän sanansa maanpiirin ääriin. (Ps. 19:5)

Apostolien stikiira

Pyhällä Hengellä Sinä, Kristus, valistit apostolien kuoron. Pese heidän kauttansa meidänkin synnin saastamme, ja armahda meitä, Jumala!

Liitelauselma: Peljättävä on Jumala, joka ilmestyy sinun pyhäköstäsi, Israelin Jumala. (Ps 68:36)

Marttyrien stikiira

Oi pyhät, kun teillä on uskallus Vapahtajan edessä, | rukoilkaa lakkaamatta meidän syntisten edestä, | pyytäkää rikkomuksiamme anteeksi || ja meidän sieluillemme suurta armoa!

Kunnia... nyt... **2. säv.**

Kun Herra tuli kaivolle, | samarialainen nainen pyysi laupiaalta: | Anna minulle uskon vettä, niin saan kasteen veden, ilon ja lunastuksen. || Elämänantaja Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Tropari

Kuultuansa enkelin riemuilmoituksen ylösousemisesta | ja päästyänsä vapaiksi esi-isäimme synnin tuomiosta | pyhät naiset, Herran opetuslapset, | kerskaton sanoivat apostoleille: | Kukistettu on kuolema, | ylösnoussut on Kristus Jumala, || joka tekee maailmalle suuren laupeuden.

Jumalansynnyttäjän tropari

Sinun kauttasi, oi Jumalansynnyttäjä, | tuli iankaikkisuudesta kätkeyty ja enkeleillekin käsittämätön salaisuus maan päällä asuville ilmisaatetuksi: | Ilmestyi kahden luonnon yhteensulautumattomassa yhtymisessä lihaksi tullut Jumala, Kristus, | joka omasta vapaasta tahdostaan alistui kärsimään meidän tähtemme ristin vaivat, || herättäen sen kautta ensin luodun Aadamin ja pelastaen kuolemasta meidän sielumme.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 4. säv.

Ylösousemustropari

Elämän antaja Kristus Jumala, | vapaaehtoisesti Sinä tulit ristiinnaulituksi meidän tähtemme | ja Sinut luettiin kuolleitten joukkoon. | Kolmantena päivänä Sinä nousit ylös murskattuasi voimallasi kuoleman vallan, | ja teit ylösousemuksessasi eläviksi kaikki tuonelassa olleet. | Ylistystä veisaten me kaikki kunnioitamme ylösousemistasi, || oi kuulematon Herra.

Apostolien tropari

Sinä, Kristus, osoitit opetuslapsesi maan äärien valistajiksi, | jotka loistavat saarnassa ja valistavat sieluja, | ja heidän kauttansa Sinä mustasit epäjumalain eksytyksen | kirkastaen maailman jumalisuuden opilla. || Heidän rukouksiensa tähden pelasta meidän sielumme!

Marttyyrien tropari

Risti aseenaan Sinun voittajasi, oi Kristus, meidän Jumalamme, | voittivat pahuuden ruhtinaan, vihollisen, juonet. | Nyt he loistavat valistajina ohjaten ihmisiä, | ja jakavat parannusta uskolla rukoileville. || Heidän rukoustensa tähden pelasta meidän sielumme!

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi nuhteeton Neitsyt, joka synnytit ylen hyvän Jumalan, | rukoile apostolien kanssa lakkaamatta Häntä, | että Hän ennen loppua antaisi meille rikkomusten päästön ja elämän oikaisun, | kun me velvollisuutemme mukaan veisuin ylistämme uskossa ja rakkaudessa Sinua, || ainoaa veisuin ylistettävää.

II katismatropari, 6. säv.

Herra, Sinä aukaisit uskovalle samarialaisnaiselle jumaluutesi lähteen | ja vuodatit hänelle jumalantuntemisen, | kastelit hänet jumalallisella juomalla. || Oi ylen hyvä, lähetä nyt meillekin kaikille rikkomusten armahdus!

Kiitosstikiirat, 4. säv.

Ylösnousemusstikiira

Oi Jumalan ainosyntyinen Sana, | lähtemättä Isän helmasta | Sinä tulit ihmisrakkautesi tähden maan päälle ja tulit muuttumatta ihmiseksi. | Lihassa Sinä kärsit ristin ja kuoleman, oi jumaluudessasi kärsimyksistä vapaa, | ja kuolleista ylösnousten annoit ainoana kaikkivoimallisena kuolemattomuuden ihmissuvulle. (Kahdesti)

Apostolien stikiira

Pyhä Henki osoitti oppimattomat opetuslapset opettajiksi, oi Kristus Jumala, || ja kaikkivoimallisena kukisti kielten moniäänisin soinnuin eksytyksen!

Marttyyrien stikiira

Kuinka ihailisimme taisteluitanne, oi pyhät marttyyrit? | Sillä pukeutuneina kuolevaiseen ruumiiseen | te saitte voiton ruumiittomista vihollisista. | Hirmuvaltioiden uhkaukset eivät teitä pelottaneet, | kidutusten hyökkäykset eivät teitä masentaneet. | Totisesti oikein on Kristus antanut teille kunnian, || ja te rukoulette meidän sieluillemme suurta armoa!

Kunnia... nyt... 2. säv.

Isän kanssa yhtä aluton ja iankaikkinen Poika ja Sana, parannusten lähde, | tuli lähteelle. | Myös nainen Samariasta saapui ammentamaan vettä. | Hänet nähdessään Vapahtaja sanoi: | Anna minulle vettä juodakseni ja mene kutsumaan miehesi. | Ikään kuin olisi puhunut ihmisen eikä Jumalan kanssa nainen koitti salata ja sanoi: | Ei minulla ole miestä. | Opettaja sanoi hänelle: | Oikein sanoit, ettei sinulla ole miestä, | sillä viisi sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. | Sanojen hämmästyttämänä nainen juoksi kaupunkiin ja huusi ihmisille sanoen: || Tulkaa, nähkää Kristus, joka lahjoittaa maailmalle suuren armon!

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Samarialaisen naisen stikiirat

Sinä, ainoa laupias, | olet hyvyyden lähde ja ulappa ja elämän aarreaitta, | kuinka Sinä puhuit samarialaisen naisen kanssa ja huusit: | Anna minulle vettä juodakseni, että saisit synninpäästön? | Veisuin me ylistämme suurta laupeuttasi, || jonka tähden sinä suuressa hyvyydessäsi pelastat koko ihmissuvun.

Liitelausema: Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta.

Tulkaa, nähkää ihminen, | joka tänään lähteellä istuessaan sanoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt. | Hän on totisesti suuri profeetta, | joka tuntee kaiken salaisen ja julkisen. | Oi ihmisiä rakastava, joka annat janoaville elävää vettä, || lahjoita sitä minullekin, etten enää koskaan janoaisi.

Liitelausema: Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä.

Iäinen Lähde, kuolematon Elämä, tyhjentyvätön ja turmelukseton Virta vaelsi tietä, | istuutui lähelle kaivoa ja lähetti omat opetuslapsensa hakemaan ruokaa. | Hän puhutteli vettä ammentavaa naista haluten pydyttää hänet || ja valistaa hänen sielunsa silmät.

Kunnia... nyt... **3. säv.**

Iloitkoot tänään kirkkaasti taivas ja maa, | sillä Kristus on ilmestynyt lihaan tulleen ihmisenä | päästääkseen Aadamin sukukuntineen kirouksesta. | Samariaan tultuaan Hän osoittaa ihmeihin ihmeellisyytensä. | Hän, joka pukeutuu pilvien veteen, pyytää naiselta vettä. | Uskovaiset, kumartakaamme kaikki Häntä, || joka vapaaehtoisesti tuli laupiaassa tahdossaan köyhäksi meidän tähtemme.

VIIDENNEN VIIKON PERJANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 4. säv.

Samarialaisen naisen stikiirat

Samarialaisen naisen nähtiin sanovan Sykarissa oleville: | Nähkää Jeesus Messias, jonka tulosta Mooses on laissa ennustanut. | Hän on ilmestynyt maan päälle ja laupeudessaan puhunut ihmisenä minullekin kaivolla. || Hän on totisesti maailmaan tullut Kristus.

Juotuaan naisen suloisesta suusta virtaavaa makeaa juomavettä | kaupungissa olevat riensivät kiireesti runsasta vettä kumpuavalle kaivolle | ammentamaan ja näkemään lähteen, || joka virvoittaa nääntyneet sielut.

Nähtyään ihmisolemuksen kaltaisen ja muotoisen Lähteen | kaupunkilaiset huusivat naiselle: | Emme enää usko Sinun puheesi tähden, | sillä tiedämme totisesti, että Hän on maailman lunastus || ja iankaik-kinen pelastus.

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia... nyt... **6. säv.**

Tavatessaan Jaakobin kaivolta samarialaisen naisen | Jeesus, joka peittää maan pilviin, pyysi häneltä vettä. | Voi ihmettä! | Hän, jota kerubit kantavat, keskusteli haurean naisen kanssa. | Hän, joka on ripustanut maan vesiin, pyysi vettä. | Hän, joka saa vesilähteet ja järvet kumpuamaan, anoi vettä, | sillä Hän halusi totisesti vetää puoleensa naisen, | jota sotaisa vihollinen pyydysti. | Hän halusi juottaa elämän vettä naiselle, joka oli hirveitten sopimattomien tekojen poltteessa. || Hän on ainoa laupias ja ihmisiä rakastava.

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Kärsimysstikiira

Kristus, kun meillä on Sinun ristisi aina apunamme, || me helposti poljemme maahan vihollisen ansat.

Ylösnousemusstikiira

Noustuasi ylös ristille | Sinä, Herra, pyyhit pois esivanhemmilta perityn kirouksen | ja mentyäsi alas helvettiin vapautit aikojen alusta kahlehdittuina olleet, | lahjoittaen katoamattomuuden ihmisluvulle. || Sen tähden me Sinun eläväksi tekevää ja pelastavaa ylösnousemistasi veisaten ylistämme.

Marttyyrien stikiira

Elävät uhrin, hengelliset polttouhrin, | Herran marttyyrit, Jumalan täydelliset uhrilahjat, | jotka tunnette Jumalan ja jotka Jumala tuntee, | lampaat, joiden tarhaan eivät sudet pääse, | rukoilkaa, että meitäkin paimennettaisiin teidän kanssanne || levähdyksen vesien äärellä!

Kunnia... nyt... **6. säv.**

Näin sanoo Herra samarialaiselle naiselle | Jos tuntisit Jumalan lahjan ja tietäisit, | kuka sinulle sanoo: Anna minulle vettä juodakseni, | sinä pyytäisit Häneltä ja Hän antaisi sinun juoda niin, || ettet janoaisi iankaikkisesti, sanoo Herra.

Tropari, 4. säv.

Kuultuansa enkelin riemuilmoituksen ylösnousemisesta | ja päästyänsä vapaaksi esi-isäimme synnin tuomiosta | pyhät naiset, Herran opetuslapset, | kerskateno sanoivat apostoleille: | Kukistettu on kuolema, | ylösnoussut on Kristus Jumala, || joka tekee maailmalle suuren laupeuden.

Jumalansynnyttäjän tropari

Sinun kauttasi, oi Jumalansynnyttäjä, | tuli iankaikkisuudesta kätkeyty ja enkeleillekin käsittämätön salaisuus maan päällä asuville ilmaistetuksi: | Ilmestyi kahden luonnon yhteensulautumattomassa yhtymisessä lihaksi tullut Jumala, Kristus, | joka omasta vapaasta tahdostaan alistui kärsimään meidän tähtemme ristin vaivat, || herättäen sen kautta ensin luodun Aadamin ja pelastaen kuolemasta meidän sielumme.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 4. säv.

Kärsimystropari

Juutalaiset naulitsivat Sinut ristille, oi Vapahtaja, | jonka kautta Sinä, Kristus meidän Jumalamme, kerran kutsuit meidät pakanoitten joukosta. | Omasta tahdostasi Sinä levitit sille kätesi | ja laupeutesi paljoudessa annoit lävistää kylkesi keihäällä. || Kunnia olkoon Sinulle, oi ihmisiä rakastava!

Ylösnousemustropari

Oi Vapahtaja, | kuolemattomana Sinä nousit ylös tuonelasta. | Kristus, meidän Jumalamme, ylösnousemisellasi Sinä nostit kanssasi maailman. | Voimallasi Sinä murskasit kuoleman vallan, oi Armollinen, | ja osoitit kaikille ylösnousemuksen. | Sen tähden me ylistämme Sinua, || oi ainoa ihmisiä rakastava.

Marttyyrien tropari

Marttyyrisi, oi Herra, | ovat kärsimyksissään saaneet Sinulta, meidän Jumalaltamme, kuihtumattoman voittoseppeleen, | sillä omistaen Sinun antamasi voiman | he voittivat julmat vaivaajat ja kukistivat pahojen henkien voimattoman röyhkeyden. || Heidän rukouksiensa tähden pelasta meidän sielumme.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Kun puhdas Äitisi näki Sinut, oi Jumalan Sana, ristille ylennettynä, | hän lausui äidillisesti valittaen: | Mikä on tämä uusi ja outo ihme, minun Poikani? | Kuinka Sinä, kaikkien elämä, käyt kuolemaan || haluten laupiaana antaa elämän kuolleille?

II katismatropari, 4. säv.

Tullessaan tapansa mukaan ammentamaan vettä maallisesta ja katoavaisesta kaivosta | samarialainen nainen saikin ammentaa elävää vettä, | sillä sieltä, mihin Jaakobin kaivo oli kaivettu, | hän tapasi istumasta Lähteen, || joka vilvoittaa maailman tulta ravitsevan paahteen.

Kiitosstikiirat, 4. säv.

Kärsimysstikiira

Herra, Sinä annoit Sinua pelkääville merkiksi kalliin ristisi, | jolla Sinä voitit pimeyden ruhtinaat ja vallat, | ja saatoit meidät takaisin alkuperäiseen autuuteen. | Sen tähden me ylistämme ihmisiä rakastavaa taloudenhoitoasi, oi kaikkivoimallinen Jeesus, || meidän sielujemme Vapahtaja!

Ylösnousemusstikiira

Oi Kristus Vapahtaja, | ohjaa meidät ristilläsi totuuteen | ja päästä meidät vihollisen ansoista. | Kuolleista ylösnoussut, ihmisiä rakastava Herra, | ojenna kätesi ja nosta pyhiesi esirukouksien kautta ylös meidät, || jotka olemme langenneet syntiin.

Marttyyrien stikiira

Kallis on Sinun pyhiesi kuolema, oi Herra, | sillä miekoilla, tulella ja kylmällä heidät murskattiin | ja he vuodattivat verensä toivoen saavansa Sinulta vaivojensa palkan! | Kärsivällisiä he olivat || ja saivat Sinulta, Vapahtaja, suuren armon!

Kunnia... nyt... 6. säv.

Elämää hallitseva lähde Jeesus, meidän Vapahtajamme, | tuli patriarkka Jaakobin lähteelle | ja pyysi vettä vuotavaksi samarialaiselta naiselta. | Kun vaimo vetosi siihen, | etteivät juutalaiset seurustele heidän kanssaan, | viisas Luoja houkutteli suloisine sanoineen hänet pyytämään iankaikkista vettä. | Sitä saatuaan nainen julisti kaikille sanoen: | tulkaa, nähkää salaisuuksien tuntija ja Jumala, || joka on tullut lihassa pelastamaan ihmisen.

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Samarialainen nainen, | joka oli astioineen tullut ammentamaan vettä, | jätti vedettömän astian kaivolle | ja juoksi yksin huutaen löytäneensä elämää virtaavan ehtymättömän Lähteen. | Siitä hän sai ammentaa pelastavaa vettä || joka virvoitti hänen himojen näännyttämän sydämensä.

Liitelauselma: Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta. (Ps.45:5)

Vapahtaja sanoi samarialaiselle naiselle: | Totta puhut, sillä tänään Sinulla ei ole laillista miestä. | Viisi Sinulla on aikaisemmin ollut, | mutta se, joka Sinulla nyt on, ei ole Sinun miehesi, vaan lain mukaan toisen. | Ja nainen juoksi ja huusi kaupungissa oleville: | Olen nähnyt miehen, joka ilmoitti minulle kaiken, || mitä olen salaa tehnyt.

Liitelauselma: Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä. (Ps. 45:8)

Samarialainen nainen sai ammentaa uutta vettä taivaallisesta kaivosta, | sillä hän tapasi sen virtaamasta kaivolla, | josta tavallisesti ammensi ajallista, maallista vettä. | Hänen sydämessään se osoittautui uudeksi lähteeksi, || josta kumpuaa himojen paahteen vilvoittavaa vettä.

Kunnia... nyt... 8. säv.

Kristus Jumala, Sinä ilmestyit maan päälle sanomattoman taloudenhoitosi tähden. | Kuultuaan ihmisiä rakastavia sanojasi samarialainen nainen jätti astiansa kaivolle | ja juoksi sanomaan kaupungissa oleville: | Tulkaa, nähkää sydänten tuntija! | Onkohan Hän odotettu Kristus, || jolla on suuri armo.

VIIDENNEN VIIKON LAUANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 1. säv.

Samarialaisen naisen stikiirat

Ihmeitten Lähde tuli lähteelle kuudennella hetkellä | ottaakseen kiinni Eevan hedelmän, | sillä samalla hetkellä karkotettiin Eeva paratiisista käärmeen petoksen kautta. | Samarialainen nainen lähestyi ammentamaan vettä | ja hänet nähdessään Vapahtaja sanoi: | Anna minulle vettä juodakseni, | niin minä täytän sinut elämään kumpuavalla vedellä. | Niin ymmärtäväinen nainen juoksi kaupunkiin | ja kertoi heti ihmisille: Tulkaa, nähkää Kristus Herra, || meidän sielujemme pelastaja!

2. säv.

Kun Herra tuli kaivolle, | samarialainen nainen pyysi laupiaalta: | Anna minulle uskon vettä, niin saan kasteen veden, ilon ja lunastuksen. || Elämänantaja Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Isän kanssa yhtä aluton ja iankaikkinen Poika ja Sana, parannusten lähde, | tuli lähteelle. | Myös nainen Samariasta saapui ammentamaan vettä. | Hänet nähdessään Vapahtaja sanoi: | Anna minulle vettä juodakseni ja mene kutsumaan miehesi. | Ikään kuin olisi puhunut ihmisen eikä Jumalan kanssa nainen koitti salata ja sanoi: | Ei minulla ole miestä. | Opettaja sanoi hänelle: | Oikein sanoit, ettei sinulla ole miestä, | sillä viisi sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. | Sanojen hämmästyttämänä nainen juoksi kaupunkiin ja huusi ihmisille sanoen: || Tulkaa, nähkää Kristus, joka lahjoittaa maailmalle suuren armon!

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia... 6. säv.

Tavatessaan Jaakobin kaivolta samarialaisen naisen | Jeesus, joka peittää maan pilviin, pyysi häneltä vettä. | Voi ihmettä! | Hän, jota kerubit kantavat, keskusteli haurean naisen kanssa. | Hän, joka on ripustanut maan vesiin, pyysi vettä. | Hän, joka saa vesilähteet ja järvet kumpuamaan, anoi vettä, | sillä Hän halusi totisesti vetää puoleensa naisen, | jota sotaisa vihollinen pyydysti. | Hän halusi juottaa elämän vettä naiselle, joka oli hirveitten sopimattomien tekojen poltteessa. || Hän on ainoa laupias ja ihmisiä rakastava.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 4. säv.

Oi Jumalansynnyttäjä! | Profeetta Daavid, joka on kauttasi Jumalan esi-isäksi tullut, | veisuäänin Sinusta ennustaen huusi Hänelle, | joka on Sinulle suuria tehnyt: | "Kuningatar seisoo Sinun oikealla puolellasi." | Sillä Äidiksi ja meidän elämämme puoltajaksi teki Sinut Kristus Jumala. | Uudistaakseen himojen turmeleman kuvansa, | löytääkseen eksyneen ja vuorilla harhailevan lampaansa, | kantaakseen olkapäillään sen Isänsä tykö | ja tahtonsa mukaisesti yhdistääkseen taivaallisten voimien kanssa | sekä niin pelastaakseen maailman | Hän katsoi hyväksi Sinusta, oi Neitsyt, isättömästi ihmiseksi tulla, || sillä Hän on armosta rikas ja laupias.

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Ylösousemusstikiirat

Sinun eläväksi tekevälle ristillesi alati kumartaen, Kristus Jumala, | me kolmantena päivänä tapahtunutta ylösousemistasi ylistämme. | Sillä sen kautta Sinä, kaikkivoimallinen, | uudistit perin turmeltuneen ihmisluonnon | ja avasit meille tien taivaisiin, || oi ainoa hyvä ja ihmisiä rakastava.

Liitelauselma: Herra on kuningas. Hän on pukeutunut itsensä korkeudella. Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan.

Antaen vapaasta tahdostasi naulita itsesi ristin puuhun | Sinä, Vapahtaja, kumosit tottelemattomuuden puun tuoman rangaistuksen, | ja mentyäsi alas helvetiin Sinä, voimallinen Jumala, katkaisit kuoleman kahleet. | Sen tähden me Sinun ylösousemistasi kumartaen kunnioitamme | ja riemuiten huudamme: || Kunnia olkoon Sinulle, oi kaikkivoimallinen Herra.

Liitelauselma: Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju.

Herra, Sinä murskasit helvetin portit | ja kuolemallasi kuoleman valtakunnan kukistit, | mutta ihmissuvun Sinä turmeluksesta vapahdit, | lahjoittaen maailmalle elämän ja katoamattomuuden | suuren laupeuden.

Liitelauselma: Pyhyys on Sinun huoneellesi arvollinen, Herra, hamaan aikojen loppuun.

Noustuasi ylös ristille | Sinä, Herra, pyyhit pois esivanhemmilta perityn kirouksen | ja mentyäsi alas helvettiin vapautit aikojen alusta kahlehdittuina olleet, | lahjoittaen katoamattomuuden ihmisluvulle. || Sen tähden me Sinun eläväksi tekevää ja pelastavaa ylösnousemistasi veisaten ylistämme.

Kunnia... nyt... **8. säv.**

Kristus Jumala, Sinä ilmestyit maan päälle sanomattoman taloudenhoitosi tähden. | Kuultuaan ihmisiä rakastavia sanojasi samarialainen nainen jätti astiansa kaivolle | ja juoksi sanomaan kaupungissa oleville: | Tulkaa, nähkää sydänten tuntija! | Onkohan Hän odotettu Kristus, || jolla on suuri armo.

Tropari, 4. säv.

Kuultuansa enkelin riemuilmoituksen ylösnousemisesta | ja päästyänsä vapaaksi esi-isäimme synnin tuomiosta | pyhät naiset, Herran opetuslapset, | kerskaton sanoivat apostoleille: | Kukistettu on kuolema, | ylösnoussut on Kristus Jumala, | joka tekee maailmalle suuren laupeuden.

Jumalansynnyttäjän tropari

Sinun kauttasi, oi Jumalansynnyttäjä, | tuli iankaikkisuudesta kätkeyty ja enkeleillekin käsittämätön salaisuus maan päällä asuville ilmaistetuksi: | Ilmestyi kahden luonnon yhteensulautumattomassa yhtymisessä lihaksi tullut Jumala, Kristus, | joka omasta vapaasta tahdostaan alistui kärsimään meidän tähtemme ristin vaivat, | herättäen sen kautta ensin luodun Aadamin ja pelastaen kuolemasta meidän sielumme.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 4. säv.

Ylösnousemustroparit

Mirhantuojanaiset kohottivat katseensa haudan ovea kohti | ja voimatta kestää enkelin liekehtivää kirkkautta | he pelon ja vavistuksen vallassa sanoivat: | Olisivatko he voineet varastaa Hänet, joka avasi ryövärielle paratiisin? | Vai onko noussut kuolleista Hän, joka jo ennen kärsimistään julisti ylösnousevansa? | Totisesti on Kristus Jumala ylösnoussut || lahjoittaen helvetissä oleville elämän ja ylösnousemuksen.

Kunnia...

Oi Vapahtaja, kuolemattomana Sinä nousit ylös tuonelasta. | Kristus, meidän Jumalamme, ylösnousemisellasi Sinä nostit kanssasi maailman. | Voimallasi Sinä murskasit kuoleman vallan, oi Armollinen, | ja osoitit kaikille ylösnousemuksen. || Sen tähden me ylistämme Sinua, oi ainoa ihmisiä rakastava.

Nyt... Jumalansynnyttäjän tropari

Sinun kauttasi, oi Jumalansynnyttäjä, | tuli iankaikkisuudesta kätkeyty ja enkeleillekin käsittämätön salaisuus maan päällä asuville ilmisaatetuksi: | Ilmestyi kahden luonnon yhteensulautumattomassa yhtymisessä lihaksi tullut Jumala, Kristus, | joka omasta vapaasta tahdostaan alistui kärsimään meidän tähtemme ristin vaivat, || herättäen sen kautta ensin luodun Aadamin ja pelastaen kuolemasta meidän sielumme.

II katismatropari, 4. säv.

Iloitkoon taivas, karkeloikoot maanpäälliset, | sillä Neitseestä ihmisenä ilmestynyt Kristus pelasti tuhosta koko ihmissuvun oman kuolemansa kautta. || Ainoana kuolemattomana Hän ihmeiin loistaen antoi vettä pyytäessään samarialaisnaiselle parannusten lähteen. (Kahdesti)

Kiitosstikiirat, 4. säv.

Ylösousemusstikiirat

Oi kaikkivoimallinen Herra, | joka kärsit ristin ja kuoleman | ja nousit ylös kuolleista, || Sinun ylösousemisellesi me kunniaa edeskannamme.

Oi Kristus, Sinä ristilläsi vapautit meidät muinaisesta kirouksesta | ja kuolemallasi kukistit kiusaajan, | joka oli meidän ihmisluontoamme hirmuvaltiaana hallinnut, | sekä ylösousemuksesi kautta täytit ilolla kaiken. | Sen tähden me huudamme Sinulla: || Kuolleista ylösnoussut Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Oi Kristus Vapahtaja, | ohjaa meidät ristilläsi totuuteen | ja päästä meidät vihollisen ansoista. | Kuolleista ylösnoussut, ihmisiä rakastava Herra, | ojenna kätesi ja nosta pyhiesi esirukouksien kautta ylös meidät, || jotka olemme langenneet syntiin.

Oi Jumalan ainosyntyinen Sana, | lähtemättä Isän helmasta | Sinä tulit ihmisrakkautesi tähden maan päälle ja tulit muuttumatta ihmiseksi. | Lihassa Sinä kärsit ristin ja kuoleman, oi jumaluudessasi kärsimyksistä vapaa, || ja kuolleista ylösnousten annoit ainoana kaikkivoimallisena kuolemattomuuden ihmissuvulle.

Kunnia... nyt... 6. säv.

Elämää hallitseva lähde Jeesus, meidän Vapahtajamme, | tuli patriarkka Jaakobin lähteelle | ja pyysi vettä vuotavaksi samarialaiselta naiselta. | Kun vaimo vetosi siihen, etteivät juutalaiset seurustele heidän kanssaan, | viisas Luoja houkutteli suloisine sanoineen hänet pyytämään iankaikkista vettä. | Sitä saatuaan nainen julisti kaikille sanoen | tulkaa, nähkää salaisuuksien tuntija ja jumala, || joka on tullut lihassa pelastamaan ihmisen.

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Samarialaisen naisen stikiirat

Kun monien himojen paahteesta kärsivä nainen | näki kaivolla istumassa iäisen Lähteen, | hän pyysi saada siitä kuohuvaa tuskan poistavaa elävää vettä. | Hän saikin sen ilmaiseksi sanan kautta || eikä enää kiiruhda maalliselle ja ajalliselle kaivolle.

Liitelauselma: Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta.

Vettä antaessaan nainen vetosi juutalaisten tapoihin | ja etteivät he ole yhteydessä keskenään, | mutta Kristus, viisas Luoja, | johdatti suloisin sanoin hänet pyytämään elävöittävää juomaa, jumalallista vettä. || Sitä juotuaan nainen johdatti veden kaupunkiin.

Liitelauselma: Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä.

Kun samarialainen nainen | luuli Sinua, Kristus, ihmiseksi eikä Jumalaksi, | hän ihmetteli sanojasi ja huusi Sinulle: | Sinulla ei ole astiaa ja kaivo on syvä | - mistä Sinä antaisit minulle turmeluksetonta vettä? | Suloisin sanoin Sinä hänet kastelit || ja saatoit tunnustamaan Sinut kaikkien Jumalaksi ja Vapahtajaksi.

Kunnia... nyt... **6. säv.**

Näin sanoo Herra samarialaiselle naiselle: | Jos tuntisit Jumalan lahjan ja tietäisit, kuka sinulle sanoo: | Anna minulle vettä juodakseni, | sinä pyytäisit Häneltä ja Hän antaisi sinun juoda niin, || ettet janoaisi iankaikkisesti, sanoo Herra.